

**Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde, 8 december 2020
strafzaken**

**vonnis
D19D kamer**

Griffienummer
2995/2020

Datum van uitspraak
8 december 2020

Notitienummer parket
DE37.LD.6556/2019

OPENBAAR MINISTERIE

BURGERLIJKE PARTIJ

Meester G. J., advocaat met kantoor te Bazel, in haar hoedanigheid van voogd ad hoc over de minderjarige M. A.-N. geboren te (...) /Roemenië op 8/3/2005

✓ ter terechtzitting in persoon aanwezig

BEKLAAGDE

C. F.

geboren te (...) (Roemenië) op (...)

thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

RRN: (...)

van Roemeense nationaliteit

thans aangehouden in de gevangenis te Dendermonde

- ✓ ter terechtzitting bijgestaan door meester B. Van Acker, advocaat met kantoor te Merelbeke en door de door de rechtbank aangestelde tolk

1. TENLASTELEGGINGEN

De procureur des Konings vervolgt de beklaagde als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

B mensenhandel met als doel het doen plegen van misdaden of wanbedrijven met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel deze persoon, met name M. A.-N. geboren te (...) /Roemenië op (...), tegen zijn wil een misdaad of een wanbedrijf te doen plegen, met name winkeldiefstallen.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 5°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige.

(art. 100 ter, 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 1° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 3° en 2, 433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

Bij samenhang te 8380 Zeebrugge en elders in het Rijk, in de periode van 1 mei 2019 tot en met 27 november 2019, meermaals op niet nader bepaalde data.

C verkrachting van kinderen boven volle leeftijd 14 jaar en beneden 16 jaar

de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer, de misdaad gepleegd zijnde op de persoon van een kind boven de volle leeftijd van veertien jaar en beneden die van zestien jaar, met name op M. A.-N. geboren te (...) /Roemenië op (...)

(art. 375 lid 1, 2 en 5, 378 lid 1, en 483 Sw)

Te 9402 Meerbeke, en/of elders in het Rijk in de periode van 1 mei 2019 tot en met 27 november 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data

D gewone diefstal

een zaak die hem niet toebehoorde, bedrieglijk weggenomen te hebben, namelijk

D. 1. een jeansbroek van het merk T. H., type S., ter waarde van 199,99 euro ten nadele van BVBA W.,

(art. 461 lid 1, en 463 lid 1 Sw)

Bij samenhang te 2610 Antwerpen op 12 maart 2020

D.2. een lederen riem merk L., een baseballpet merk T. J., vijf t-shirts merk T. J. en één t-shirt merk J. and J., voor een totale waarde van 259,30 euro ten nadele van NV Z. (...)

Bij samenhang te 3290 Diest op 27 juli 2020

de inverdenkinggestelde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 1° en 43 van het strafwetboek, *juncto* art. 4 § 6 van de Wet van 24.2.1921 te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van het **voertuig P., nummerplaat (...) chassisnummer (...)**, aangezien het voertuig gediend heeft tot het plegen van het misdrijf en eigendom is van de inverdenkinggestelde

2. PROCEDURE

De raadkamer maakte de zaak bij de rechtbank aanhangig middels verwijzingsbeschikking van

16 oktober 2020. De raadkamer verwees beklaagde naar de correctionele rechtbank wegens de tenlasteleggingen B, C, D.1 en D.2. De raadkamer nam verzachtende omstandigheden aan wegens de tenlasteleggingen B en C. De raadkamer stelde beklaagde buiten vervolging wegens de tenlastelegging A.

De rechtbank behandelde de zaak- na tussenvonnis van 10 november 2020 - op de openbare terechtzitting van 24 november 2020. Op deze zitting hernam de rechtbank de behandeling van de zaak van bij het begin, gelet op de gewijzigde samenstelling.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

3.1.1 Start van het onderzoek

1.

Op 22 november 2019 werd een bevel tot gevangenneming uitgevoerd lastens beklaagde C. F.. In zijn appartement trof de politie ook de minderjarige M. A.-N. (...) aan. Volgens beklaagde was dat zijn vriendin. De onderzoekers vermoedden dat er sprake was van mensenhandel. Ze wezen op de onduidelijke verblijfssituatie van de minderjarige, de afwezigheid van een sociaal netwerk en het feit dat zij geen enkele landstaal sprak. Het openbaar ministerie gaf opdracht om M. A.-N. te verhoren.

Betrokkene kon geen duidelijke informatie verschaffen over hoe zij beklaagde had ontmoet. Ze verklaarde in essentie het volgende:

- ze benoemde beklaagde als haar 'man'. Ze leerde hem in Roemenië kennen. Ze waren nog niet getrouwd, maar dat was wel de bedoeling;
- sinds ze in België is doet ze niet al teveel. Ze gaat soms buiten met haar vriendin R., maar heeft daarvoor het akkoord van haar man nodig omdat ze nog minderjarig is;
- haar man heeft geen werk en geen uitkering. Zij ook niet. Ze weet niet hoe hij aan centen kwam. Hij vroeg haar nooit om op één of andere manier aan geld te geraken;
- haar man gedraagt zich goed. Ze heeft seks met hem. Dit begon in Roemenië, op zijn initiatief. Zij wil dit zelf ook, het is geen verplichting. Ze neemt geen voorbehoedsmiddelen;
- buiten haar vriendin R. kent ze niemand. Ze leerde R. kennen in de bar 'L. V.' waar ze samen met haar man komt;
- ze is ongerust over haar man;
- ze wil nagels of cosmetica doen. Ze had niet echt vaste toekomstplannen. Misschien zou ze Frans doen.
- ze gaf te kennen dat ze dagelijks seks met hem had, op zijn vraag, en dat ze toestemming aan hem moet vragen om de woning te kunnen verlaten.

Naar aanleiding van die verklaring werd M. A.-N. voorgeleid voor de jeugdrechtbank en geplaatst in een instelling waarvan het adres geheimgehouden werd.

3.1.2 Verder onderzoek

2.

M. A.-N. werd op 30 januari 2020 audiovisueel verhoord. Ze verklaarde dan dat ze in Roemenië streng werd opgevoed, in die zin dat haar vader haar alles verbood. Ze was gesloten over haar relatie met beklaagde en haar leven met hem in België. Volgens haar werkte hij als koerier. Zij bracht haar dagen voor de televisie door. Ze had met beklaagde een doodgewone (seksuele) relatie. Ze kwam voor hem naar België. Hij kwam naar hier omdat het werk in Roemenië te weinig wordt betaald. Haar Belgische kennissen ontmoette ze in een bar, waar die kennissen drank verkochten.

M. A.-N. staat in Roemenië geseind als vermist/ontvoerd. Ze verliet het land zonder de toestemming van haar ouders en zou door beklaagde zijn ontvoerd (sirene-melding uit Roemenië van 3 september 2019).

Beklaagde bleek na zijn gevangenneming al snel terug te zijn vrijgelaten. Hij kon niet meer op zijn oorspronkelijk adres worden aangetroffen en werd geseind voor verhoor.

3.

Op 11 juni 2020 gaf M. A.-N. te kennen dat ze een nieuwe verklaring wilde afleggen. Mogelijk was dit het gevolg van het feit dat beklaagde op zijn Facebook te koop liep met een nieuwe vriendin.

In haar audiovisueel verhoor van 16 juni 2020 gaf M. A.-N. in essentie het volgende te kennen:

- beklaagde is een ex-vriend van haar moeder. Hij nam na een gevangenisstraf opnieuw contact op met haar moeder, die met beklaagde ging samenwonen. Ze nam de kinderen mee. Dat duurde ongeveer zes maanden. M. A.-N. had in die periode een goede verstandhouding met beklaagde. Toen hij dronken was zei hij plots dat hij veel van haar hield en probeerde hij haar intiem te kussen. Dat moet in de zomer van 2018 zijn geweest;
- hij werd kwaad toen ze hem afwees. Om die reden kuste ze hem uiteindelijk terug. Haar moeder zag in dat beklaagde meer in haar was geïnteresseerd en begon zich slecht te gedragen tegenover haar. Haar moeder sliep apart, en zij sliep met beklaagde. In die periode benaderde hij haar niet seksueel;
- beklaagde vertelde haar in de zomer van 2018 van zijn plan om haar, haar zussen en haar moeder in België in de prostitutie te laten werken. Hij zou in 2015 ook een vrouw in de prostitutie hebben laten werken. Die vrouw zou intussen in Duitsland zijn;
- beklaagde zou ook haar 16-jarige zus seksueel hebben benaderd. Ze vernam dat van beklaagde zelf;
- haar moeder vertrok in november 2018 uit de woning van beklaagde. Ze nam haar kinderen mee, maar M. A.-N. bleef bij beklaagde. Haar moeder liet haar achter omdat ze kwaad was. In die periode probeerde beklaagde meermaals om seks met haar te hebben, maar ze hadden toen nog geen seksuele relatie;
- de politie haalde haar tweemaal weg uit de woning van beklaagde, maar ze wilde niet terug naar huis omdat haar vader haar slecht behandelde. Daarna besliste beklaagde om naar België te komen. Hij vertrok op 11 januari 2019. Zij keerde dan naar haar

- ouders terug;
- een politieagent controleerde naderhand of ze nog maagd was: hij legde zijn handen op haar borsten en ook beneden. Ze schrok daar echt van;
 - na een tijdje vroeg beklaagde haar om naar België te komen. Hij zei dat hij haar wel over de grens zou krijgen. Ze moest wachten tot ze 14 jaar oud was. Beklaagde betaalde iemand 1.000 euro om haar over te brengen. De eerste keer hield de politie haar tegen, maar de tweede keer slaagde ze er wel in om de grens over te steken;
 - in België dwong beklaagde haar om een relatie met hem aan te gaan, zo niet zou hij haar naar Roemenië terugsturen. Ze aanvaardde dat. Hij moest wel weten dat ze eigenlijk geen seks met hem wilde, omdat ze hem dat zei. Ze moest ook meermaals '*seksuele handelingen stellen met haar mond*'. Hij sprak dikwijls lelijk over haar, onder invloed van alcohol. Hij sloeg haar één keer, namelijk toen ze samen in een bar zaten en zij naar huis wilde gaan. Hij was toen dronken;
 - ze hadden bijna dagelijks seks en gebruikten geen voorbehoedsmiddelen. Soms moest hij haar forceren en deed hij haar pijn;
 - hij was de baas in huis: als ze met een vriendin wilde weggaan, moest ze hem dat vragen. Hij kocht een gsm voor haar. Haar papieren mocht ze zelf bijhouden;
 - ze hield van hem, hoewel ze wist dat hij gewelddadig kon zijn: ze had immers gezien dat hij haar moeder had geslagen;
 - hij stelde haar één keer voor om aan videochat te doen. Ze wilde dat niet;
 - zijn beroep was kleren stelen uit winkels. Als zij dat zou willen doen, zou hij dat niet meer elke dag moeten doen. Ze ging dan samen met hem stelen. Ze bracht ook eens samen met hem twee Italianen over naar België;
 - hij had een magneet gekocht om de alarmen los te maken. Hij stak de kleding in de buikstreek onder de kleren en hield die vast met zijn riem. Voor haar ontkoppelde hij de alarmen, zij stak de kleren dan in haar draagtas;
 - ze stalen dagelijks in gans België, enkel kledij. Ze bezochten volgende winkels: P. C., Z., B., A. A., I.;
 - beklaagde verkocht de kleren in de bar 'T. O.' in (...) aan N. G.. Daarna werd de kledij herverkocht voor meer geld;
 - ze nam aan de diefstallen deel omdat ze werd gedwongen;
 - ze kent nog twee dames die zich ook bezighielden met het stelen van kledij, namelijk Ro. en D. F.. V. is de vriend van Ro. en heeft de leiding over de
 - diefstallen;
 - ze wil in België blijven omdat er in Roemenië voor haar geen mogelijkheid is om te leven. In haar eerste verhoor vertelde ze niet veel over beklaagde omdat ze hem geen
 - kwaad wilde doen. Ze weet nu dat het beter is om wel te vertellen. Hij moet betalen voor wat hij gedaan heeft.

Op basis van deze verklaring en onderzoek van het Facebookprofiel van beklaagde, identificeerden de onderzoekers 'V.' als V. L. en zijn vriendin Ro. als D. R..

4.

Beklaagde werd op 27 juli 2020 gearresteerd. Hij verklaarde op 28 juli 2020 dat hij sinds 2014 in België is, en er in de bouw werkt. Het is altijd via via en nooit officieel. Hij kon geen werkgevers noemen. Hij heeft een relatie met P. A., en daarvoor had hij een relatie met R. M.. Samen met P. A. heeft hij een inkomen van 3 à 4.000 euro per maand. P. A. is momenteel wel

werkloos. Hij kent M. A.-N. uit Roemenië. Zij werd verliefd op hem, maar omdat zij nog te jong was konden ze geen relatie hebben. Hij verliet Roemenië voor België, maar een jaar later kwam M. A.-N. hem achterna. Hij gaf toe dat hij 1.000 euro betaalde om haar te laten overkomen, doch benadrukte dat het haar beslissing was om te komen. Hij heeft ook nu nog contact met M. A.-N.: hij ziet haar niet ver van het centrum waar ze is opgenomen in (...) . Ze houden van elkaar. Hij had effectief seksuele contacten met haar, zonder gebruik van voorbehoedsmiddelen. Hij verplichtte haar daar niet toe: ze namen samen het initiatief. Haar verklaring dat hij haar forceerde of verplichtte om iets te doen is onjuist. Ze deed dit om wraak op hem te nemen, omdat ze een foto zag van hem met P. A.. Hij zag M. A.-N. nog enkele dagen voor zijn arrestatie. Ze zei dan dat ze haar verklaring wilde laten wijzigen, maar vreesde om nooit meer buitengelaten te worden. Hij ontkende dat hij zich inliet met diefstal. De personen die M. A.-N. in haar verhoor had genoemd, zijn effectief kennissen van hem die hij ontmoette in de bar 'T. O.'.

Ten aanzien van de onderzoeksrechter benadrukte hij dat M. A.-N. een nieuwe verklaring wilde afleggen en dat hij zich niet met diefstal inliet.

Bij een huiszoeking op het verblijfsadres van beklaagde in (...) troffen de onderzoekers vijf gelijkaardige vesten van het merk 'T. H.' aan. Beklaagde verklaarde later dat hij die vesten van anderen had gekocht, niet in een officiële winkel. Gelet op de prijs die hij ervoor betaalde achtte hij het mogelijk dat ze gestolen waren.

Er werd beslag gelegd op zijn voertuig P. met Franse nummerplaat. In het voertuig lag kledij die mogelijk gestolen was uit de Z. (zie ook infra).

5.

Beklaagde bleek bij zijn arrestatie een aantal foto's op zak te hebben van M. A.-N.. Op de achterkant van de foto's stond een tekst in het Roemeens, die telkens was ondertekend door M. A.-N.. Één van die foto's is een zogenaamde 'selfie' van M. A.-N. in een kledingwinkel. Op de achterkant van die foto staat: *'Terwijl jij aan het stelen was heb ik foto's van mezelf gemaakt. Ik hou heel veel van jou, M. A.-N.'*

Bij uitlezing van zijn S.-smartphone, troffen de onderzoekers meerdere foto's van beklaagde en M. A.-N. als koppel, onder meer aan de Eiffeltoren. Er werden ook drie foto's van loonbrieven aangetroffen, waaruit blijkt dat beklaagde van november 2019 tot januari 2020 heeft gewerkt voor een bouwbedrijf in Anderlecht.

3.1.3 Onderzoek naar de diefstallen

6.

Op 12 maart 2020 werd een winkeldiefstal gepleegd in de Z. in Antwerpen. Een koppel maakte zich verdacht doordat de vrouw geen hulp wilde in het pashokje. De filiaalhouder controleerde hen toen ze naar buiten stapten. In de handtas van de vrouw stak een gestolen broek van het merk T. H.. De filiaalhouder vroeg het duo om ter plaatse te blijven, maar ze vertrokken te voet. Kort nadien kwam de man terug naar de parking van de Z.. Hij stapte in een O. met Roemeense nummerplaat en reed weg. De filiaalhouder plaatste zich in het midden van de uitrit, maar de man gaf gas en reed gewoon door. De filiaalhouder moest opzij

springen om een aanrijding te vermijden. De politie kon het voertuig later aantreffen op de parking van M.. Zij namen het voertuig in beslag. De verdachten waren verdwenen. Van de verdachten zijn camerabeelden beschikbaar. De onderzoekers herkenden hierop beklagde en zijn vriendin P. A..

Beklaagde verklaarde na zijn interceptie op 27 juli 2020 dat hij in maart 2020 met zijn vriendin P. A. naar de Z. was gegaan, met de bedoeling om een broek te stelen. Ze zouden evenwel gezien hebben dat ze in het oog gehouden werden, en de broek in de winkel hebben laten liggen. Het kan dus niet zijn dat de filiaalmanager nog een broek in de handtas van P. A. aantrof toen hij hen controleerde, ook al blijkt uit de camerabeelden dat de filiaalhouder de winkel terug binnenging met een broek in zijn handen.

P. A. gaf deze diefstal toe, maar zei dat beklagde er niet van op de hoogte was dat ze een broek zou stelen. Opvallend was dat ook P. A. N. G., V. L. en D. R. bleek te kennen.

7.

Op het ogenblik van zijn arrestatie bleek beklagde gebruik te maken van een voertuig P., met Franse nummerplaat (...). In dat voertuig trof de politie kledij aan die vermoedelijk was gestolen, met name één leren riem van het merk L., vijf T-shirts van het merk T. J. en één T-shirt van het merk J. and J.. Enkel van dit laatste T-shirt werd ook een betalingsbewijs teruggevonden van de Z. in (...). Deze winkel liet weten dat alle aangetroffen goederen inderdaad door hen worden verkocht. De winkelbediende had eerder al afgescheurde tickets teruggevonden, onder meer voor de goederen die in het voertuig van beklagde waren aangetroffen. Op de beelden van hun bewakingssysteem was beklagde zichtbaar. Uit de beelden blijkt dat beklagde een pashokje binnenging met meerdere kledingstukken op de arm. Na 7 minuten kwam hij terug buiten. Vermoedelijk had hij de aangetroffen kledingstukken in het hokje onder zijn kledij verborgen. Hij stopte de etiketten die hij van de gestolen kledij verwijderde in het borstzakje van een hemd dat nog te koop hing en rekende een goedkoop kledingstuk af aan de kassa.

Beklaagde werd hierover niet verhoord.

8.

Beklaagde verstreekte de codes om zijn telefoon te laten uitlezen. Hieruit blijkt dat hij contacten had met personen die politieel gekend waren in het kader van mensenhandel met het oog op exploitatie van ontucht en mensenhandel met het oog op economische exploitatie (seizoensarbeiders). Hij lijkt in contact te hebben gestaan met M. O., die gekend is voor het rekruteren van jonge meisjes voor webcamsites.

Beklaagde had ook meerdere WhatsApp communicaties met 'G.', waarin hij rapporteerde over (vermoedelijk gestolen) kledij. Zo deelde hij op 20 juli 2020 mee dat hij enkele pullovers en 4 lichtere pullovers had van het merk T. H.. G. vroeg om hem shorts te brengen van katoen, maten XL en M. Beklaagde sprak 'G.' aan met 'baas'. Ook met 'M.' had beklagde gesprekken in die zin. Zo vroeg 'M.' op 1 juni 2020 of hij was beginnen werken, en of hij dan wilde laten weten wanneer hij kledij had. M. vroeg naar M, L en XL. Ook met N. G. stuurde beklagde berichten in die zin. Hij liet weten dat hij kwam met 15 riemen, 3 broeken, 3 korte broeken, 3 pullovers voor 345 euro + 15 van ervoor. Hij sprak N. G. ook aan als 'baas'. Beklaagde bleek

ook iemand te hebben ingehuurd om M. A.-N. terug te vinden.

3.1.3 Eindverhoor van beklaagde

9.

Beklaagde werd op 22 september 2020 voor het laatst verhoord. Hij verklaarde dan in essentie het volgende:

- de diefstal die hij met P. A. pleegde, was de enige diefstal die hij ooit pleegde;
- hij kan zich de berichten over de kledij niet herinneren. Hij spreekt iedereen aan als baas;
- hij weet zelf niet of de berichten betrekking hadden op bestellingen om zaken te stelen. Hij wees er wel op dat het bij die berichten was gebeven;
- in bars zoals 'T. O.' worden er wel kleren verkocht, maar N. G. heeft daar niets mee te maken. Het gesprek met hem houdt mogelijk verband met geld dat hij aan N. G. leende;
- het klopt niet dat hij M. A.-N. vroeg om zich via de webcam aan andere mannen voor te stellen;
- hij wist dat M. A.-N. in Roemenië als vermist was opgegeven en had daarover contact met haar moeder. Hij heeft altijd een goede verstandhouding met haar moeder gehad;
- hij erkende dat hij hulp had ingeschakeld om M. A.-N. te zoeken na haar plaatsing. Hij wilde weten waar ze was en hoe het met haar ging. Hij voelde zich verantwoordelijk. Hij wilde haar ook in de toekomst nog contacteren, als zij dat ook zou willen. M. A.-N. neemt ook zelf contact met hem op. Hij was er zeker van dat ze zou proberen om hem te vinden, omdat hij beter voor haar zorgde dan haar eigen ouders;
- als hij niet wordt weggestuurd, wil hij in België blijven en zijn papieren in orde brengen;
- hij kan M. A.-N. hier niet legaal inschrijven, dat kunnen enkel haar ouders. Hij had haar voorgesteld dat ze tot haar 18e verjaardag in Roemenië zou blijven. Hij wilde haar financieel helpen om haar studies af te maken. Ze wilde dat niet. Hij gaf uiteindelijk wel 1.000 euro om haar naar België over te brengen, maar deed dit omdat zij aankondigde dat ze zich anders van haar leven zou beroven. Hij zou dat niet opnieuw doen.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

3.2.1 Overzicht van de tenlasteleggingen

1.

Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens de hierna volgende misdrijven:

B) mensenhandel te hebben gepleegd met als doel M. A.-N., tegen haar wil winkeldiefstallen te laten plegen, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige en met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van het slachtoffer en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen, enige vorm van dwang, door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog, meermaals, op niet nader bepaalde data in de periode van

1 mei 2019 tot en met 27 november 2019.

C) verkrachting van M. A.-N., meermaals, op niet nader bepaalde data in de periode van 1 mei 2019 tot en met 27 november 2019;

D) diefstal van een jeansbroek op 12 maart 2020 (tenlastelegging D.1) en diefstal kledij zoals gepreciseerd in de tenlastelegging D.2 op 27 juli 2020 (tenlastelegging D.2).

Hoewel beklaagde op de zitting één diefstal toegaf, betwistte hij bij monde van zijn raadsman dat hij zich schuldig maakte aan mensenhandel en diefstal. Tenlastelegging C moet volgens hem worden heromschreven naar aanranding van de eerbaarheid.

3.2.2 Reconstructie van de feiten

2.

M. A.-N. legde uiteenlopende verklaringen af over haar relatie met beklaagde, hun inkomstenbron en dagbesteding. De verklaringen van beklaagde stemmen niet overeen met de laatste verklaring van M. A.-N.. Vooraleer de rechtbank de tenlasteleggingen kan beoordelen, moet zij eerst de feiten reconstrueren.

3.

Het staat vast dat beklaagde de minderjarige M. A.-N. naar België liet overbrengen. Hij betaalde daarvoor 1.000 euro. Ze woonde bij hem in. Beklaagde onderhield met haar een seksuele relatie. Zij verklaarden immers beiden dat zij - zonder voorbehoedsmiddelen - seks met elkaar hadden. M. A.-N. verklaarde op 16 juni 2020 dat zij samen met beklaagde dagelijks kledij stal, in gans België. Beklaagde ontkende dit. De rechtbank ziet evenwel geen enkele reden om te twijfelen aan dit aspect van haar verklaring, en wijst op wat volgt:

- de verklaring die M. A.-N. over de diefstallen aflegde was bijzonder gedetailleerd. Zij beschreef de wijze waarop de diefstallen werden gepleegd, de winkels die zij daarvoor uitzochten en de plaats waar zij de kledij verkochten;
- haar verklaring daarover wordt bevestigd door de resultaten van de uitlezing van de gsm van beklaagde. Hieruit blijkt met zekerheid dat beklaagde op bestelling kledij stal, die hij vervolgens verkocht aan verschillende 'bazen';
- de rechtbank verwijst verder nog naar de foto waarop M. A.-N. noteerde dat ze die nam terwijl beklaagde aan het stelen was, de camerabeelden van de diefstallen van de tenlasteleggingen D.1 en D.2 en de kledij die in het voertuig van beklaagde is aangetroffen.

Het is niet geloofwaardig dat M. A.-N. een leugenachtige verklaring over de diefstallen zou hebben afgelegd uit rancune omwille van de nieuwe relatie van beklaagde. Voor de rechtbank staat vast dat beklaagde een minderjarige naar België liet overkomen, en dat hij samen met haar op dagelijkse basis kledij stal. De rechtbank zal dit als uitgangspunt hanteren bij de beoordeling van de tenlasteleggingen.

3.2.3 Beoordeling van de tenlastelegging mensenhandel

4.

Het basismisdrijf mensenhandel (artikel 433quinquies §1 Sw.) veronderstelt de aanwezigheid van de volgende constitutieve bestanddelen:

- **materieel element:** de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang, de controle ten aanzien van een persoon;
- **moreel element:** wijst op de doelstelling van de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang en de controle, in casu het tegen haar wil winkeldiefstallen te laten plegen.

De strafbaarstelling van mensenhandel heeft tot doel om mensen te beschermen tegen onvrije exploitatie.

Wanneer het doel van de mensenhandel bestaat in het doen plegen van een misdaad of wanbedrijf, is de afwezigheid van toestemming van het slachtoffer van belang. De wet omschrijft dit als het 'tegen zijn wil' plegen van een misdaad of wanbedrijf. Er is niet enkel sprake van afwezigheid van toestemming bij fysiek geweld of emotionele dwang, maar ook wanneer de mensenhandelaar misbruik maakt van de bijzonder kwetsbare toestand van het slachtoffer, waardoor het slachtoffer niet langer de mogelijkheid had om uit vrije wil te handelen. 'Tegen zijn wil' wijst dus niet enkel op een toestand van dwang, maar ook op een toestand van onvrijheid.

5.

Het heeft er alle schijn van dat beklaagde M. A.-N. naar België liet overkomen met de bedoeling om samen met haar winkeldiefstallen te plegen. Het feit dat hij ook zijn nieuwe partner onmiddellijk daarin betrokken is daartoe een sterke indicatie. Hoe dan ook staat vast dat beklaagde M. A.-N. heeft gehuisvest onder meer met de bedoeling om samen met haar winkeldiefstallen te plegen. M. A.-N. had geen andere aanvaardbare keuze dan mee diefstallen te plegen. Zij was minderjarig en illegaal in het land. Ze was in alles volledig van beklaagde afhankelijk. De enige mensen die zij in België kende waren de vrienden en kennissen van beklaagde. Beklaagde kon haar precies omwille van die omstandigheden overhalen om aan de diefstallen deel te nemen. Zij deed dit evenwel niet vrijwillig, maar wel omdat zij gevangen zat in een situatie van wilsonvrijheid ingevolge haar precaire toestand.

De schuld van beklaagde aan het basismisdrijf van mensenhandel staat vast.

6.

6.1

M. A.-N. was nog minderjarig toen beklaagde haar diefstallen liet plegen. De eerste verzwarende omstandigheid van de tenlastelegging B is bewezen in hoofde van beklaagde.

6.2.

Het staat ook vast dat beklaagde misbruik maakte van haar kwetsbare toestand om haar diefstallen te laten plegen. De rechtbank verwijst naar hetgeen hierboven is gesteld met betrekking tot de afwezigheid van toestemming. Ook hier geldt dat M. A.-N. niet vrijwillig aan de diefstallen deelnam, maar wel omdat zij gevangen zat in een situatie van wilsonvrijheid ingevolge haar precaire toestand.

Ook de tweede verzwarende omstandigheid van de tenlastelegging B is bewezen in hoofde van beklaagde.

6.3

Tot slot voorziet de tenlastelegging B als verzwarende omstandigheid dat beklaagde direct of indirect gebruik maakte van listige kunstgrepen, geweld, bedreiging, enige vorm van dwang, ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

M. A.-N. verklaarde dat ze deelnam aan de diefstallen omdat beklaagde haar daartoe dwong. De dwang die zij aanhaalt situeert zich naar het oordeel van de rechtbank echter op het niveau van de wilsonvrijheid ingevolge haar kwetsbare toestand.

Het staat wel vast dat M. A.-N. compleet van beklaagde afhankelijk was. Beklaagde maakte daar misbruik van om haar diefstallen te laten plegen. In die zin is er ook sprake van machtsmisbruik zoals voorzien in artikel 433septies, lid 1, 3° van het Strafwetboek.

Ook de derde verzwarende omstandigheid bij de tenlastelegging B is bewezen in hoofde van beklaagde.

7.

De schuld van beklaagde aan de feiten van de tenlastelegging B staat vast. De rechtbank zal hem hiervoor veroordelen.

3.2.3 Beoordeling van de tenlastelegging C: verkrachting

8.

Beklaagde staat ook terecht wegens verkrachting van M. A.-N., meermaals, op niet nader bepaalde data in de periode van 1 mei 2019 tot en met 27 november 2019.

Artikel 375 van het Strafwetboek definieert verkrachting als elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt. Toestemming is er met name niet wanneer de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer.

9.

M. A.-N. was tijdens de incriminatieperiode van de tenlastelegging C ouder dan 14 jaar, en kon bijgevolg instemmen met penetratie. Uit het dossier blijkt dat er een liefdesrelatie bestond tussen beklaagde en M. A.-N.. De rechtbank verwijst naar de foto's die aan het dossier zijn gevoegd over de trip van beklaagde en M. A.-N. naar Parijs, en de handgeschreven verklaringen van M. A.-N. op de achterkant van de foto's die beklaagde van haar op zak had. M. A.-N. verklaarde dat beklaagde wist dat ze geen seksuele relatie met hem wilde. Er zijn geen objectieve bewijselementen in het dossier die dit aspect van haar verklaring ondersteunen. Het is niet bewezen dat er in die liefdesrelatie sprake was van niet-consensuele seksuele betrekkingen. De rechtbank is er integendeel van overtuigd dat M. A.-N. naar België kwam in de volle wetenschap dat ze een partnerrelatie met beklaagde zou onderhouden, inclusief seksuele betrekkingen. De rechtbank kan beklaagde dus niet veroordelen wegens verkrachting.

10.

Wel staat vast dat beklagde handelingen op M. A.-N. stelde die haar seksuele integriteit hebben geschonden en waarvoor zij omwille van haar leeftijd geen toestemming kon geven. De rechtbank heromschrijft de feiten van de tenlastelegging C om die reden als volgt naar aanranding van de eerbaarheid, zonder geweld of bedreiging:

'zonder geweld of bedreiging, een minderjarige beneden de volle leeftijd van 16jaar te hebben aangerand, met name M. A.-N. geboren te (...)/Roemenië op (...), te (...) en/of elders in het Rijk, in de periode van 1 mei 2019 tot en met 27 november 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data'.

Deze heromschrijving verandert het aanhangig gemaakte misdrijf niet. De rechtbank blijft bevoegd om hierover te oordelen.

De schuld van beklagde aan dit heromschreven misdrijf staat vast. Hij voerde hierover geen betwisting.

3.2.4 Beoordeling van de tenlasteleggingen D.1 en D.2: diefstal

11.

Op 12 maart 2020 werden beklagde en zijn toenmalige vriendin P. A. op heterdaad betrapt bij de diefstal van een broek van het merk T. H.. De zaakvoerder van de winkel trof die broek aan in de handtas van P. A.. Beklagde is volstrekt ongeloofwaardig in zijn bewering dat hij niet wist dat P. A. een broek had gestolen. De rechtbank verwijst naar hetgeen hierboven is gesteld met betrekking tot de diefstallen die hij pleegde. Het staat vast dat beklagde mededader is aan deze diefstal, minstens door hiertoe onderrichtingen en opdracht te geven.

Zijn schuld aan het feit van de tenlastelegging D.1 staat vast.

12.

Het is al evenzeer bewezen dat beklagde op 27 juli 2020 in Diest diverse kleren heeft gestolen

zoals voorzien in de tenlastelegging D.2. Deze kleren werden na zijn arrestatie in zijn voertuig aangetroffen. Anders dan beklagde voorhoudt, is hierover wel degelijk een proces-verbaal opgesteld. De rechtbank verwijst naar stuk 47 van het strafdossier. De zaakvoerder van Z. in (...) bekeek de camerabeelden. Hierop is te zien dat beklagde met die klederen een pashokje binnenging en na zeven minuten terug buiten kwam met slechts een deel van de kleren. Hij stopte nog bij de hemden, waar hij de etiketten van de gestolen kleren in de zakken van die hemden stopte. De rechtbank verwijst ook hier naar hetgeen hierboven is gesteld met betrekking tot de diefstallen die beklagde pleegde.

Zijn schuld aan de feiten van de tenlastelegging D.2 staat vast.

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor beklagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek

één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen B, C (zoals heromschreven), D.1 en D.2 samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet de beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

Beklaagde is een beroeps-crimineel, die zich toelegt op winkeldiefstallen. Hij onderhield bovendien een seksuele relatie met een veertienjarig meisje dat hij ook inschakelde om samen met hem te stelen. Omdat het slachtoffer nog zo jong was en illegaal in ons land verbleef, had zij geen andere aanvaardbare keuze dan mee op dievenpad te gaan.

Beklaagde kampt duidelijk met een compleet verstoord normbesef. Hij heeft geen enkel respect voor andermans eigendomsrecht, of voor de normen en wetten die onze samenleving ordenen en veiliger maken. Hij misvormde ook het normbesef bij zijn minderjarig slachtoffer, en had geen enkel respect voor haar seksuele integriteit. Zij had het recht om op haar eigen tempo met leeftijdsgenoten haar seksualiteit te ontdekken, en moest er zich niet aan verwachten dat ze het lustobject zou worden van een veel oudere man die misbruik maakte van haar afhankelijkheid om haar tot diefstallen te manipuleren.

Een strenge straf is noodzakelijk.

3.

Beklaagde is 44 jaar oud. Hoewel hij nog maar enkele jaren in ons land verblijft, heeft hij ook in België al een ongunstig strafrechtelijk veroordeeld. Hij werd tweemaal veroordeeld voor misdrijven in het verkeer, maar liep ook al twee correctionele veroordelingen op:

- op 6 augustus 2015 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 9 maanden (deels met uitstel) wegens diefstal;
- bij vonnis van 3 april 2019 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden wegens diefstal.

Het dossier bevat ook nog een kopie van een vonnis van 19 november 2014, waarin de beklaagde wegens twijfel werd vrijgesproken van mensenhandel met als doel seksuele uitbuiting.

Beklaagde werd ook in Roemenië al meermaals veroordeeld. Op zijn ECRIS-strafregister prijken er in totaal 11 veroordelingen, inclusief de veroordelingen die hij in ons land opliep. Sinds hij in Roemenië op 15 oktober 2002 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar, komt hij niet meer in aanmerking voor een straf met gewoon uitstel.

4.

Hij verzocht de rechtbank om hem een straf op te leggen met uitstel, eventueel gekoppeld aan de naleving van voorwaarden. Hij suggereerde dat hem als voorwaarde zou worden

opgelegd dat hij werk zou zoeken.

Beklaagde komt niet meer in aanmerking voor een straf met gewoon uitstel. Probatiëvoorwaarden kunnen nuttig zijn bij personen die kampen met specifieke problemen die hen steeds in de criminaliteit doen verzeilen. De rechtbank ziet bij beklaagde geen dergelijke problemen. Hij is een beroeps-crimineel met een verstoord normbesef. Een straf met probatie-uitstel heeft niet tot doel de voor beklaagde nadelige gevolgen van artikel 8 van de probatiewet te ontwijken.

In de gegeven omstandigheden en gelet op het manifest ongunstig strafrechtelijk verleden van beklaagde, zijn de hierna bepaalde effectieve straffen passend en noodzakelijk.

3.4 Verbeurdverklaring

Het openbaar ministerie vordert de bijzondere verbeurdverklaring van het voertuig P. (...), met nummerplaat (...), als instrument waarmee de misdrijven werden gepleegd, eigendom van beklaagde.

Beklaagde houdt volstrekt ten onrechte voor dat dit voertuig niet voor diefstallen werd gebruikt: de buit van de diefstal van de tenlastelegging D.2 is immers in dat voertuig aangetroffen.

Artikel 42, 1° van het Strafwetboek schrijft de verplichte verbeurdverklaring voor van zaken die gediend hebben om misdrijven te plegen, en die eigendom zijn van beklaagde. Beklaagde verklaarde dat hij het voertuig in januari 2020 in Groot-Brittannië aankocht, en in Frankrijk inschreef op zijn naam. Het staat vast dat hij hiermee diefstallen pleegde.

De rechtbank beveelt om die reden de verbeurdverklaring van dit voertuig.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1.

Op de zitting van 24 november 2020 stelde Mr. G. J. zich burgerlijke partij lastens beklaagde, in haar hoedanigheid van voogd ad hoc over de minderjarige M. A.-N.. Deze vordering is tijdig en regelmatig. De rechtbank verklaart de vordering ontvankelijk.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer

evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

2.

De voogd ad hoc vordert een provisionele schadevergoeding van 5.500 euro, meer intresten, en een rechtsplegingsvergoeding van 1.080 euro. Beklaagde houdt voor dat deze vordering ongegrond is. Hij wijst naar de liefdesrelatie tussen hem en M. A.-N..

3.

Het staat vast dat M. A.-N. morele schade heeft geleden. Zij kwam met een puberale verliefdheid vanuit Roemenië naar België, waar ze compleet van beklagde afhankelijk was. Beklaagde maakte hiervan misbruik om een seksuele relatie met haar aan te knopen én haar in te schakelen in de diefstallen die hij pleegde. Omwille van haar leeftijd is er wel degelijk sprake van seksueel misbruik. Bovendien misvormde hij haar normbesef.

De rechtbank begroot de daarmee overeenstemmende morele schade naar billijkheid op een definitief bedrag van 1.500 euro. Dit bedrag moet worden vermeerderd met intresten vanaf de gemiddelde datum van de incriminatieperiode, zoals nader bepaald in het dispositief.

4.

De voogd ad hoc vordert ook een rechtsplegingsvergoeding. De wet verhaalbaarheid erelonen laat het gerechtigd zijn op een rechtsplegingsvergoeding afhangen van de bijstand van een advocaat, zodat een gerechtelijk mandataris die zelf geen beroep doet op een advocaat op basis van de tekst van artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek niet gerechtigd is op een rechtsplegingsvergoeding en hij die dat wel doet principieel wel gerechtigd is op een dergelijke vergoeding.

De voogd ad hoc liet zich niet door een raadsman bijstaan. Bijgevolg kan de rechtbank haar geen rechtsplegingsvergoeding toekennen.

5.

Omdat de bewezen verklaarde misdrijven mogelijk nog andere schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De genoemde en de hiernavolgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de taalwet:

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 187, 189, 190, 194, 195, 226, 227;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 42, 43, 43bis, 65, 66, 372, 373

Wet 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 Wet 7.2.03;

Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011) gew. Wet 29.12.2016 (opdec.)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.1.8.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

UITSPRAAK

De rechtbank beslist op tegenspraak

OP STRAFGEBIED

De rechtbank

- **HEROMSCHRIJFT** de tenlastelegging C als volgt:

'zonder geweld of bedreiging, een minderjarige beneden de volle leeftijd van 16jaar te hebben aangerand, met name M. A.-N. geboren te (...)/Roemenië op (...), te (...) en/of elders in het Rijk, in de periode van 1 mei 2019 tot en met 27 november 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data';

- verklaart beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen B, C (zoals heromschreven), D.1 en D.2;
- **VEROORDEELT** beklaagde voor alle bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **DETTIG (30) MAANDEN** en een geldboete van **8.000 EURO**, zijnde een geldboete van 1.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.
- verklaart beklaagde **VERBEURD** van het voertuig P. (...) met nummerplaat (...) en chassisnummer (...);
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 50,00 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

De rechtbank veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten, deze tot op heden in hun geheel begroot op de som van 00,00 euro.

Overtuigingsstukken

De rechtbank

- stelt de overtuigingsstukken met nummers 2004412, 5497/2020, 5498/2020, 5500/2020, 5495/2020 en 202003771 ter beschikking van het openbaar ministerie;
- verklaart de stukken verbeurd die neergelegd zijn onder nummers 5499/2020 en 5496/2020 van de overtuigingsstukken.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank

- verklaart de vordering van Mr. G. J. in haar hoedanigheid van voogd ad hoc over de minderjarige M. A.-N. ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond;
- veroordeelt beklaagde om aan M. A.-N. een definitieve schadevergoeding te betalen van 1.500 euro, te vermeerderen met vergoedende intresten vanaf 15 augustus 2019 tot heden, en vanaf heden meer de moratoire {gerechtelijke} intresten, beiden aan de wettelijke rentevoet;
- beveelt dat dit bedrag op een geblokkeerde rekening moet worden geplaatst op naam van deze minderjarige, waar het onbeschikbaar blijft tot aan haar meerderjarigheid;
- houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

De rechtbank wijst de veroordeelde erop dat dit vonnis zal worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten.

De strafuitvoeringsrechtbank en de Minister van Justitie kunnen bepalen op welke wijze de effectieve gevangenisstraf zal worden uitgevoerd (bijvoorbeeld beperkte hechtenis, elektronisch toezicht, penitentiair verlof).

Voor het geval de partijen niet aanwezig zijn op het ogenblik van de uitspraak geldt dit als inlichting.

Aldus gevonnist in de volgende samenstelling:

T. V., rechter, voorzitter der kamer;

P. V. L., plaatsvervangend rechter,

N. D. N., gerechtelijk attaché, bij beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen *d. d.* 1 oktober 2020, aangewezen tot plaatsvervangende en bij beschikking van de afdelingsvoorzitter *d. d.* 1 oktober 2020, geroepen tot plaatsvervangende in de collegiale kamer D190,

en uitgesproken in openbare terechtzitting van **ACHT DECEMBER TWEEDE TWINTIG**

door T. V., rechter, voorzitter der kamer;

bijgestaan door Y. N., griffier,

in aanwezigheid van I. D., eerste substituut-procureur des Konings